

je značilna za nekatera pariška dela, se je tu umaknila realističnejšim barvnim pogledom. Še važnejša dela iz tega časa so razne studije in glave, kakor »Avtoportret«, »Studija gdč. Č.«, »Studija ge. B. S.«. Tu je zaradi distance odpadel vpliv »šole«, le rahli so še spomini na klasični svet, vidna pa je jasno velika dovršenost in obvladanje slikarskega predmeta. V tem času je tudi nastala podoba »Moja mati«, ki je posebno s čustvene plati izredno zrela umetnina, dasi ima po kompoziciji znane predhodnike.

Razstava je bila lepo obiskana in mi želimo, da bi si slikar od težke bolezni kmalu opomogel, da bi nadaljeval s svojim umetniškim snovanjem.

Dr. Stane Mikuž.

Umetnostna razstava Ljuba Ravnikarja.

V »Galeriji Obersnel« je razstavil svoja dela v najrazličnejših tehnikah mladi slikar L. Ravnikar. Njegova domneva je, kakor kaže razstava, domala ves vidni svet in še fantazijski povrhu. Kvalitetno dela nikakor niso uravnovešena, kar je za umetnostni nivo razstave gotovo neugodno. Človeku se zdi, da je naloga, ki si jo je mladi slikar naložil, pretežka. Morda bi bilo bolje, da bi se n. pr. za sedaj omejil le na eno umetnostno nalogo; saj je vendar povsem jasno, da delajo začetniku najrazličnejše tehnike veliko težavo, in kje so pri tem čisto umetnostni problemi! Danes ne zadostuje več podati bolj ali manj verodostojno sliko zunanjega sveta. So še vprašanja, ki so onstran čutnega doznavanja in jih slikar, ki mu materija ni pokorna, sploh ne more obvladati. Najboljši na razstavi so akvareli (glej repr. v katalogu). Dovolj solidno obvladanje tehnike, neposrednost v prednašanju ter prepričljivo, nekam nastrojeno doživetje, so glavne odlike nekaterih podob te vrste.

Zanimiv je tudi »Mladinski ciklus«. Tod se slikar povzpne do pravega pravljичnega razpoloženja. Seveda niso vsi listi enaki, med najboljšimi je »Gozd«, »Žalostinka«, »Mrak« in »Lahko noč«. Vsebinsko temelji ciklus na posebljenje pojavov in prirodnih predmetov ter po zamisli nikakor ni originalen, marveč je vplivan po risanih filmih iz onstran oceana. Ne odrekam pa originalnosti nekaterim listom, ki so prav pristrčni, in bi bilo želeti, da si utro pot v ilustracijski svet naših mladinskih knjig. Ponekod moti močna dekorativna nota in pa nepotrebna grotesknost (n. pr. »Poletje«). Le-ta pride posebno do izraza v linorezih, ki so satiričnega značaja in bičajo, oziroma karikirajo poedine izrodke današnjega družabnega življenja. Kolikor je vsaka abnormalnost že sama po sebi groteskna, so vendar v umetnostno-estetskem svetu nekatere norme, preko katerih umetnik nikakor ne sme.

Dr. S. Mikuž.